

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 20.7.2004
KOM(2004) 509 lopullinen

2004/0172 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

**keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa
petoksilta ja muulta laittomalta toiminnalta**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. TARKOITUS

Euroopan yhteisön taloudelliset edut ovat erottamattomasti yhteydessä jäsenvaltioiden etuihin. Niihin kohdistuu erilaisia petoksia ja muita laittomia toimia, jotka aiheuttavat vahinkoa yhteisön budjettituloille ja –menoille¹. Petostentorjunta on jäsenvaltioille ja komissiolle yhteinen haaste. Sillä on yhä suurempi merkitys komission toiminnassa.

Monien yhteisön etuihin kohdistuvien petosten takana on järjestäytyneitä, valtioiden rajat ylittäviä verkostoja, jotka käyttävät taitavasti hyväkseen rahoitusjärjestelmiä petosten tuottaman hyödyn rahanpesuun ja peittämiseen. Järjestäytyneet rikolliset käyttävät väärin Euroopan yhdentymisen vapauttamia markkinoita ulottaakseen toimintansa monien jäsenvaltioiden alueelle. Tämä koskee erityisesti valtioiden rajat ylittäviä alv-rikoksia, petosten tuottaman hyödyn rahanpesua ja rakennerahastoihin kohdistuvia petoksia.

Kun jäsenvaltioiden viranomaiset joutuvat tutkimaan monisäikeisiä petosvyyhtejä, joilla on liittymä kahteen tai useampaan jäsenvaltioon, ripeä monenvälinen hallinnollinen yhteistyö on välttämätöntä. Tietoja on vaihdettava usean jäsenvaltion viranomaisten välillä, ja kaikkien yhteisön etuihin kohdistuviin petoksiin ja niiden tuottaman hyödyn rahanpesuun osallistuvien tahojen väliset yhteydet on selvitettävä, jotta voidaan toimia nopeasti ja koordinoitusti.

Toimien yhteensovittaminen ja tukitoiminnot ovatkin tehokkaan monenvälisen operatiivisen yhteistyön perusedellytys. Yhteistyö petosasioissa nyt 25 jäsenvaltiota käsittävillä yhtenäismarkkinoilla käy yhä vaikeammaksi ilman EU:n tasolla toteutettavaa tuki- ja yhteensovittamistoimintaa. Tuki- ja yhteensovittamistyön antaminen komission tehtäväksi toisikin petostentorjuntaan selvää lisäarvoa, koska sillä on laajin kokonaisnäkemys yhteisön etuun kohdistuvista petoksista ja se huolehtii tasapuolisesti kaikkien jäsenvaltioiden eduista. Tämän ansiosta jäsenvaltiot pystyisivät vastaavasti kohdentamaan omaa toimintaansa paremmin.

Hallinnollista yhteistyötä koskeva nykyinen säännöstö ei kuitenkaan anna komissiolle riittävästi mahdollisuuksia tukea ja yhteensovittaa jäsenvaltioiden toimintaa. Tämä koskee erityisesti alv-petoksia ja rahanpesua, joka liittyy yhteisön etuihin kohdistuviin petoksiin.

2. PÄÄPIIRTEET

Ehdotettu asetus toisi lisäarvoa jäsenvaltioiden viranomaisille auttamalla komissiota hoitamaan jäsenvaltioiden petostentorjuntatoimien yhteensovittamiseen liittyvät tehtävänsä nykyistä paremmin. Asetuksella edistettäisiin jäsenvaltioiden yhteistyötä komission kanssa ja niiden monenvälistä keskinäistä yhteistyötä muun muassa siten, että komissio järjestäisi EU:n tason koordinoitinkokouksia.

Aloite perustuu voimassa olevaan lainsäädäntöön. Sillä pyritään täydentämään sekä yhteisön että unionin käytössä olevia yhteistyömuotoja hyödyntämällä ja kehittämällä niiden ominaispiirteitä uusilla yhteistyöaloilla. Tavoitteena on suojata yhteisön taloudelliset edut

¹ Euroopan yhteisön taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia ja väärinkäytöksiä nimitetään näissä perusteluissa yhteisesti ”yhteisön etuihin kohdistuviksi petoksiksi”.

tasapuolisesti ja tehokkaasti. Tätä varten hyödynnetään normeja, jotka on määritelty voimassa olevissa säädöksissä, erityisesti neuvoston asetuksissa (EY) N:o 515/97² ja (EY) N:o 1798/2003³.

Komission tukitoiminta on keskitettävä yhteisön kannalta erityisen merkityksellisiin tapauksiin. Siksi komissio ehdottaa, että asetuksen soveltamiselle asetettaisiin tarkat raja-arvot. Näin voitaisiin keskittyä monitahoisiin ja vakaviin petostapauksiin, jotka edellyttävät rikosoikeudellisia jatkotoimia.

Tämä asetusehdotus koskee ainoastaan keskinäistä hallinnollista avunantoa. Sillä ei laajenneta komission tai Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkintavaltuuksia. Sen sijaan asetuksella vahvistetaan yhteistyö- ja tietojenvaihtomekanismeja. Tätä varten siinä luodaan perusta ja välineet monialaiselle yhteistyölle eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken sekä näiden viranomaisten ja komission välillä ja määritellään yhteistyön muodot.

Jotta petostentorjuntayhteistyö olisi tehokasta ja vaikutuksiltaan toivotun laista, asetuksen on katettava kaikkien yhteistyökumppanien asiaan liittyvä toiminta. EY:n perustamissopimuksen 280 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kiinteä ja säännöllinen yhteistoiminta koskee kaikkia eri aloilla toimivia viranomaisia, joiden vastuulle jäsenvaltiot ovat osoittaneet yhteisön taloudellisten etujen suojaamisen.

Perustamissopimuksen 280 artiklan mukaisen yhteensovittamistehtävänsä mukaisesti komissio ja Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voivat tukea jäsenvaltioita yhteisön etuihin kohdistuvien petosten torjumisessa. Tämä tapahtuu vaihtamalla tietoja, hyödyntämällä komission tiloja ja infrastruktuuria (verkosto, tietokannat, hallinnollisen yhteistyön muodot ym.) ja avustamalla johdonmukaisten seurantatoimien toteuttamisessa. Seurantatoimet tehostuvat, koska komission keräämiä tai toimittamia tietoja aletaan hyväksyä todisteiksi hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä.

Asetusehdotuksen mukaan komissio voisi toimittaa jäsenvaltioille entistä luotettavampia tietoja, muun muassa yksityiskohtaisia kertomuksia, ja muodostaa analyysien avulla nykyistä selvemmän kuvan uusista petoslajeista ja petosherkistä aloista. Samalla helpotettaisiin tietojen yhdistämistä järjestäytyneen petostoiminnan taustalla oleviin henkilöihin.

Yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen edellyttää myös tehokkaita jatkotoimia tutkinnan valmistuttua.

3. VAIKUTUS MUIHIN KUIN TULLI- JA MAATALOUSASIOIDEN TOIMINTALOHKIOIHIN

Yhteisön lainsäädännössä ei ole toistaiseksi tulli- ja maatalousasioita lukuun ottamatta (neuvoston asetus (EY) N:o 515/97) yksityiskohtaisia sääntöjä komission kanssa tehtävästä hallinnollisesta yhteistyöstä.

3.1. Rahanpesua koskeva lainsäädäntö ja yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen

EY:n perustamissopimuksen 280 artiklan tarkoituksena on ”suojata yhteisön taloudellisia etuja petolliselta menettelyltä ja muulta laittomalta toiminnalta”. Tällaista toimintaa on muun

² EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1.

³ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1.

muassa rahanpesu, joka kohdistuu yhteisön taloudellisia etuja vahingoittavasta laittomasta toiminnasta saatuun hyötyyn.

Rahanpesutapauksia koskevien tutkimusten aloittamiseen ja niiden taustalla olevan laittoman toiminnan paljastamiseen tarvitaan yleensä tietoa epäilyttävistä liiketoimista. Toisaalta petosten ilmitulo varojen takaisinperintäyritysten yhteydessä mahdollistaa usein rahanpesutapausten ja –verkostojen paljastamisen. Siksi EU:n tasolla tapahtuva hallinnollinen tietojenvaihto yhteisön taloudellisia etuja vahingoittavasta laittomasta toiminnasta olisi erityisen arvokasta.

3.2. Keskinäinen hallinnollinen avunanto arvonlisäveropetosten yhteydessä ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1798/2003

Kuudenteen direktiiviin⁴ perustuva nykyinen alv-järjestelmä on varsin altis petoksille⁵ Alv-petoksista jäsenvaltioiden ja yhteisön talousarviolle aiheutuneiden vahinkojen arvon on arvioitu joissakin jäsenvaltioissa olevan jopa yli 10 prosenttia alv:sta saatavista nettotuloista.

Koska alv-nettotulot vaikuttavat yhteisön talousarvioon suoritettavien alv-perusteisten omien varojen määrään (alv:n alaisten kansallisten liiketapahtumien määrään sovelletaan 0,5 %:n yhdenmukaista alv-kantaa), laajamittaiset alv-petokset saattavat vaikuttaa kielteisesti jäsenvaltion alv-tuloihin ja siten myös maksuihin, joita ne suorittavat yhteisön talousarvioon. Koska tämä vaikuttaa yhteisön taloudellisiin etuihin, komissiolla on vahvat perusteet ja jopa velvollisuus aktiivisesti tukea jäsenvaltioiden operatiivisia toimenpiteitä, jotka tähtäävät vakavien alv-petosten torjumiseen.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö, josta säädetään hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1798/2003⁶ (jota tämä asetusehdotus täydentää), on toki tarkoituksenmukainen ja riittävä keino vaihtaa tietoja yhteisön sisäisten liiketoimien lainmukaisuuden valvomiseksi, ja se tarjoaa myös riittävät edellytykset torjua tavallisimpia alv-lainsäädännön rikkomistapauksia⁷. Monimutkaisimpien ja vakavimpien, useita jäsenvaltioita koskevien alv-petosten selvittämiseksi tarvitaan kuitenkin kipeästi lisäapua ja toimien yhteensovittamista EU:n tasolla.

3.3. Keskinäisen avunannon säännöt yhteisön varainkäyttöön kohdistuvien petosten torjumisessa muilla kuin maatalouden alalla

Yhteisön talousarviosta voidaan osoittaa varoja eri jäsenvaltioissa oleville saajille, alihankkijoille ja tytäryhtiöille. Väärinkäytötapauksissa tutkimuksia on tehtävä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa. Yhteisöllä ei ole nykyisin säädöstä, joka sisältäisi tällaisiin

⁴ Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/15/EY (EUVL L 52, 21.2.2004, s. 61).

⁵ Ks. komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille hallinnollisen yhteistyön järjestelmän käytöstä alv-petosten torjumiseksi, KOM(2004) 260 lopullinen.

⁶ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1.

⁷ Ks. komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille hallinnollisen yhteistyön järjestelmän käytöstä alv-petosten torjumiseksi, KOM(2004) 260 lopullinen, kohdat 1, 4.4 ja 5.2.

petostapauksiin sovellettavat, monialaista tai alakohtaista keskinäistä hallinnollista avunantoa koskevat säännöt. Sama koskee yhteisön suoriin menoihin liittyviä petoksia.

4. SUHDE NYKYISEEN PETOSTENTORJUNTALAINSÄÄDÄNTÖÖN

Tällä lainsäädäntöaloitteella on tarkkaan rajattu tavoite: sillä pyritään edistämään hallinnollista yhteistyötä yhteisön etuihin kohdistuvien petosten ja niihin liittyvän rahanpesun torjumiseksi. Se on samalla osa säädöskehystä, joka käsittää sekä hallinnollisia että rikosoikeudellisia välineitä, joilla pyritään tehostamaan petostentorjuntaa. Aloite ei kuitenkaan vaikuta nykyisen lainsäädännön soveltamiseen. Sillä täydennetään nykyisiä petostentorjuntasäädöksiä, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999⁸ ja neuvoston asetusta (EY, Euratom) N:o 2185/96⁹.

Oikea-aikainen tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten välillä edistäisi merkittävästi väärinkäytösten ja erityisesti rahanpesun estämistä¹⁰. Tässä asetusehdotuksessa esitetyt keskinäistä avunantoa koskevat säännöt täydentävät siten rikosoikeudellisia välineitä, jotka neuvosto on hyväksynyt kolmannen pilarin mukaisesti.

5. ASETUSEHDOTUKSEN KESKEISET KOHDAT

I osasto – Yleiset säännökset: 1–4 artikla

Asetusehdotuksen 1 artiklassa esitetään asetuksen tarkoitus ja sisältö. Siinä annetaan keskinäistä hallinnollista avunantoa koskevat säännöt, joita sovelletaan yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten yhteistyöhön niillä aloilla, joilla yhteisössä ei aiemmin ole annettu tällaisia sääntöjä.

Ehdotuksen 2 artiklassa määritellään asetuksen soveltamisala ja korostetaan, että asetusta täydentää voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä. Asetuksen soveltamisala rajoitetaan toissijaisuusperiaatteen mukaisesti asioihin, joilla on erityistä merkitystä yhteisön tasolla.

Ehdotuksen 3 artikla sisältää asetuksen soveltamisen kannalta olennaisia yksityiskohtaisia määritelmiä. Koska asetuksen soveltamisala on horisontaalinen, sen käsitteistö soveltuu yhteisön talousarvion eri aloihin.

Tässä asetuksessa käytetty 'väärinkäytöksen' käsite koskee kaikkea yhteisön taloudellisia etuja vahingoittavaa toimintaa. Tähän kuuluu muun muassa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95¹¹ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lainvastainen toiminta, mutta väärinkäytöksen käsitteen on katettava sen lisäksi myös rahanpesu ja alv-petokset.

⁸ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁹ Neuvoston asetusta (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

¹⁰ Ks. selitysmuistio (EYVL C 91, 31.3.1999, s. 8), erityisesti toisen pöytäkirjan 7 artiklaa koskeva osuus. Ks. myös alaviite 6.

¹¹ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

Soveltamisalan rajoittaminen asioihin, joilla on ”erityistä merkitystä yhteisön tasolla”, antaa komissiolle mahdollisuuden keskittyä tapauksiin, joissa voidaan tuoda huomattavaa lisäarvoa jäsenvaltioiden toimille. Samalla vältetään komission yksiköiden ylikuormittaminen toisarvoisiin tapauksiin liittyvillä tiedoilla ja pyynnöillä. Jotta tapaus olisi merkityksellinen, sen on liityttävä useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon. Alv-petoksissa raja-arvona on 500 000 euron oletettu verojen menetys jäsenvaltioissa. Muilla tämän asetuksen kattamilla aloilla oletetun vahingon raja-arvo on 100 000 euroa. Raja-arvoja voidaan korottaa antamalla uusia täytäntöönpanosääntöjä.

Ehdotuksen 4 artiklan 1 kohdassa määritellään ”toimivaltaiset viranomaiset”. Määritelmä kattaa jäsenvaltioiden eri alojen toimivaltaiset viranomaiset ja myös komission, joka osallistuu jäsenvaltioiden keskinäiseen hallinnolliseen avunantoon ja tietojenvaihtoon tai huolehtii näiden toimintojen yhteensovittamisesta.

Artiklan 2 kohdassa säädetään, etteivät jäsenvaltioiden kansallisesta lainsäädännöstä johtuvat erot viranomaisten asemassa saa haitata yhteistyötä.

II osasto – Yhteistyövelvollisuus: 5–14 artikla

Asetusehdotuksen II osasto sisältää säännökset hallinnollisesta yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta toimivaltaisten viranomaisten (ml. komission) välillä.

I luku – Keskinäinen avunanto ja tietojenvaihto

1 jakso – Avun antaminen pyynnöstä

Asetusehdotuksen 5 artiklassa säädetään mahdollisuudesta pyytää apua ja velvollisuudesta täyttää tällainen pyyntö. Artiklan avulla pyritään helpottamaan toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä säätämällä siitä, miten tietoja kerätään ja vaihdetaan.

Ehdotuksen 6 artikla perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 7 artiklan säännöksiin erityistarkkailusta.

Ehdotuksen 7 artiklassa annetaan säännöt hallinnollisten selvitysten toteuttamisesta toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ja pyynnön esittäneen viranomaisten edustajien osallistumisesta selvityksiin.

Ehdotuksen 8 artiklan mukaan toisen jäsenvaltion viranomaisen edustaja voi saada tutustua asiakirjoihin pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virastoissa. Tämä oikeus perustuu neuvoston asetusten (EY) N:o 515/97 ja (EY) N:o 1798/2003 vastaavanlaisiin säännöksiin.

Ehdotuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään komission oikeudesta tutustua liiketoimia koskeviin tietoihin, jotka jäsenvaltiot ovat tallentaneet VIES-järjestelmään¹². Tämä tärkeä tietolähde parantaa komission valmiuksia toimien yhteensovittamisessa.

2 jakso – Oma-aloitteinen avunanto

Asetusehdotuksen 12 artiklassa säädetään, että komissiolle on toimitettava tiedot tapauksista, jotka ovat tai joiden katsotaan olevan väärinkäytöksiä (toisin sanoen niitä voidaan

¹² VIES = VAT Information Exchange System, perustettu neuvoston asetuksella 218/92 ja jatkettu neuvoston asetuksella 1798/2003.

perustellusti epäillä väärinkäytöksiksi). Komissio kokoaa yhteen ja analysoi nämä tiedot ja parantaa näin jäsenvaltioille tarjoamaansa tiedonhankintatukea ja yhteensovittamistoimia.

Ehdotuksen 13 artiklassa säädetään erityistarkkailun järjestämisestä ilman eri pyyntöä sekä tarkkailun perusteella saatujen tietojen toimittamisesta edelleen.

Ehdotuksen 14 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tarvittavat yleisluonteiset tiedot, jotta voidaan kehittää yhteisön lainsäädäntöä aukottomaksi petosten suhteen ja mahdollistetaan kattavan, yhteisön laajuisen petostentorjuntapolitiikan toteuttaminen.

II luku – Tietojen käyttäminen

Asetusehdotuksen 15 artiklassa on samanlainen säännös kuin neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97 12 artiklassa asetuksen mukaisesti hankittujen asiakirjojen ja aineiston hyväksymisestä todisteiksi hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Säännöksellä pyritään tehostamaan jäsenvaltioiden tutkintatulosten perusteella toteutettavia jatkotoimia.

Ehdotuksen 16 artiklan tavoitteena on helpottaa komission keräämien tietojen vaihtamista monialaisen yhteistyön puitteissa.

Ehdotuksen 17 artiklan tarkoituksena on varmistaa, että jäsenvaltiot tiedottavat komissiolle jatkotoimista silloin, kun väärinkäytöksen johdosta on turvauduttu asetuksen mukaiseen keskinäiseen avunantoon.

Ehdotuksen 18 artiklan mukaan tietoja voidaan vaihtaa ja käyttää ainoastaan asetuksessa säädettyihin tarkoituksiin ja vain niiden henkilöiden kesken, jotka tarvitsevat niitä tehtäviensä hoitamiseksi. Tietojenvaihdossa on noudatettava luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä ja sitä koskee salassapitovelvollisuus.

Ehdotuksen 19 artiklassa säädetään velvollisuudesta (eräin edellytyksin) vaihtaa kolmannesta maasta asetuksen mukaisesti saatuja tietoja, jotta yhteisön taloudellisia etuja voitaisiin suojata tehokkaasti.

Ehdotuksen 20 artiklassa säädetään, että komissiolla on oltava mahdollisuus käyttää omia riskianalyysivalmiuksiaan toimittaakseen jäsenvaltioiden viranomaisille kertomuksia ja tietoja riskeistä näiden petostentorjuntatoiminnan tehostamiseksi.

Ehdotuksen 21 artiklassa säädetään asetuksen täytäntöönpanotoimenpiteistä. Täytäntöönpanoa koskevat säännöt antaa komissio ns. komitologiapäätöksen 1999/468/EY¹³ mukaista sääntelymenettelyä noudattaen.

Ehdotuksen 22 artiklassa säädetään, että täytäntöönpanotoimenpiteistä päätettäessä komissiota avustaa sääntelykomitea. Komitea hoitaa tehtävänsä yhteistyössä neuvoston asetuksella (EY) N:o 515/97 perustetun komitean kanssa muiden komiteoiden, erityisesti asetuksen N:o 1798/2003 mukaisen komitean toimivaltaa rajoittamatta. Komitea sovittaa toimintansa tiiviisti yhteen muiden komiteoiden kanssa.

¹³ EYVL L 187, 17.7.1999, s. 23.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

**keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta yhteisön taloudellisten etujen suojaamisessa
petoksilta ja muulta laittomalta toiminnalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 280 artiklan 4 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon²,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä³,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisö ja jäsenvaltiot pitävät yhteisön taloudellisten etujen suojaamista sekä petosten ja yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavien muiden laittomien toimien torjuntaa erittäin tärkeänä.
- (2) Keskinäistä avunantoa koskevien yhteisön puitteiden olisi mahdollistettava tiivis ja säännöllinen yhteistyö sekä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken että näiden viranomaisten ja komission välillä yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi kaikilla yhteisön varainhoidon aloilla.
- (3) Tämän asetuksen säännökset eivät saisi vaikuttaa tutkimuksiin, joita Euroopan petostentorjuntavirasto toteuttaa Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/1999⁴ säädettyjä tutkintavaltuuksia käyttäen ja oikeusturvatakeita noudattaen. Tämän asetuksen soveltamisala olisi rajoitettava eräisiin avunannon, tietojenvaihdon ja yhteensovittamisen muotoihin, joita voidaan toteuttaa ennen OLAFin tutkintatoimia, niiden jälkeen tai niiden aikana.
- (4) Uusien yhteisön toimenpiteiden käyttöönotto ei saisi vaikuttaa kansallisen rikosoikeuden tai keskinäistä avunantoa rikosasioissa koskevien sääntöjen soveltamiseen taikka kansalliseen oikeudenhoitoon.

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C [...], [...], s. [...].

³ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁴ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

- (5) Koska yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavat kansainväliset petokset ja muut laittomat toimet liittyvät monissa tapauksissa järjestäytyneeseen rikollisuuteen, niiden torjumisessa tarvittaisiin tehokkaampia yhteensovittamistoimia yhteisön tasolla sekä monialaista yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa. Tällä asetuksella olisi myös edistettävä yhteistyötä jäsenvaltioiden kaikkien toimivaltaisten viranomaisten kesken sekä näiden viranomaisten ja komission välillä.
- (6) Tämän asetuksen säännökset eivät saisi vaikuttaa sellaiseen yhteisön lainsäädäntöön, jossa säädetään yksityiskohtaisemmasta tai laajemmasta yhteistyöstä jäsenvaltioiden kesken ja jäsenvaltioiden ja komission välillä, kuten jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi 13 päivänä maaliskuuta 1997 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 515/97⁵ ja hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta 7 päivänä lokakuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1798/2003⁶.
- (7) Tietojenvaihto on keskeinen osa yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ja muiden laittomien toimien torjumista. Komission olisi muodostettava jäsenvaltioiden sille toimittamien tietojen perusteella kokonaiskuva Euroopan laajuisista petoksista ja muista laittomista toimista ja välitettävä tämä kokonaiskuva jäsenvaltioille.
- (8) Yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavia petoksia ja muita laittomia toimia voidaan erityisesti kansainvälisissä tapauksissa, jotka käsittävät monesti kahteen tai useampaan jäsenvaltioon ulottuvia petosjärjestelmiä, ehkäistä ja torjua tehokkaimmin analysoimalla operatiivisia tietoja, tilastoja ja yleisluonteisia tietoja ja laatimalla niiden perusteella yhteisön tasolla riskianalyysi hyödyntäen koko komission ja erityisesti OLAFin tiedonhankinta- ja riskianalyyssivalmiuksia.
- (9) Yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ja muiden laittomien toimien torjuminen edellyttää myös johdonmukaisia jatkotoimia. Siksi komission keräämät tai toimittamat tiedot olisi hyväksyttävä todisteiksi hallinnollisissa ja oikeudellisissa menettelyissä.
- (10) Jotta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission yhteistyö onnistuisi, salassa pidettäviä tietoja vaihdettaessa olisi noudatettava luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä. Käsiteltäessä henkilötietoja uusien säännösten mukaisesti olisi huolehdittava asianmukaisesta tietosuojasta.
- (11) Olisi otettava huomioon yhteisön toimielimiin sovellettavat tietosuojasäännöt, joista säädetään perustamissopimuksen 286 artiklassa ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁷ sekä tietosuojasäännöt, joita sovelletaan jäsenvaltioihin yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen

⁵ EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁶ EUVL L 264, 15.10.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 885/2004 (EUVL L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁷ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁸ nojalla.

- (12) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁹ mukaisesti.
- (13) Koska tavoitetta, joka on yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten ja muiden laittomien toimien torjunta, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (14) Tässä asetuksessa otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut perusoikeudet ja periaatteet,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään oikeudellisista puitteista jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä niiden ja komission keskinäiselle hallinnolliselle yhteistyölle ja tietojenvaihdolle yhteisön taloudellisten etujen yhtäläisen ja tehokkaan suojan varmistamiseksi petoksia ja muita laittomia toimia vastaan.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan sellaisiin petoksiin ja muihin laittomiin toimiin, jotka vaikuttavat yhteisön taloudellisiin etuihin ja ovat erityisen merkityksellisiä yhteisön tasolla.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tietoja ja antaa apua tämän asetuksen mukaisesti muissakin tilanteissa, jos ne katsovat, että yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten tai muiden laittomien toimien torjumiseksi tarvitaan tietojenvaihtoa tai avunantoa yhteisön tasolla.

⁸ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta siltä osin kuin yhteisön lainsäädännössä säädetään yksityiskohtaisemmin jäsenvaltioiden keskinäisestä tai jäsenvaltioiden ja komission välisestä yhteistyöstä tai tässä asetuksessa säädettyä laajemmasta komission tiedonsaantioikeudesta.

Erityisesti tämä asetus ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 515/97 soveltamiseen eikä asetuksen (EY) N:o 1798/2003 mukaiseen jäsenvaltioiden yhteistyöhön.

3. Tämä asetus ei vaikuta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 soveltamiseen.
4. Tämä asetus ei vaikuta kansallisen rikosoikeuden tai keskinäistä avunantoa rikosasioissa koskevien sääntöjen soveltamiseen taikka kansalliseen oikeudenhoitoon.
5. Tämän asetuksen mukainen avunantovelvoite ei koske sellaisten tietojen tai asiakirjojen luovuttamista, joita toimivaltaiset hallintoviranomaiset ovat saaneet haltuunsa toimiessaan oikeusviranomaisen luvalla tai pyynnöstä.

Tällaiset tiedot tai asiakirjat on kuitenkin luovutettava avunantopyynnön yhteydessä, jos oikeusviranomainen, jota on kuultava asiassa, tämän hyväksyy.

3 artikla ***Määritelmät***

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. 'Väärinkäytöksellä' tarkoitetaan petosta ja muuta laitonta tointa, jolla on erityistä merkitystä yhteisön tasolla ja joka vaikuttaa yhteisön taloudellisiin etuihin, ja erityisesti:
- a) jokaista yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen rikkomista, joka johtuu talouden toimijan teosta tai laiminlyönnistä, yhteisön lainsäädännön nojalla sopimusrikkomuksiksi katsottavat teot mukaan luettuina, ja jonka tuloksena on tai voisi olla vahinkoa yhteisön yleiselle talousarviolle tai yhteisön hoidossa oleville talousarvioille, joko suoraan yhteisön puolesta kannettujen omien varojen vähenemisen tai menettämisen tai perusteettoman menon takia,
 - b) jokaista neuvoston direktiivissä 77/388/ETY¹⁰ tarkoitettua arvonlisäveroa (alv) koskevan lainsäädännön rikkomista, jonka tuloksena on tai voisi olla neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1553/89¹¹ tarkoitettujen yhteisöjen omien varojen supistuminen,
 - c) neuvoston direktiivin 91/308/ETY¹² 1 artiklan c kohdassa tarkoitettua rahanpesua, joka kohdistuu tämän kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua rikkomisesta saatuun hyötyyn.

¹⁰ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

¹¹ EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9.

¹² EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

2. 'Yhteisön kannalta erityisen merkityksellisillä väärinkäytöksillä' tarkoitetaan väärinkäytöksiä,
 - a) joista aiheutuu tai joista voi aiheutua seurauksia muissa jäsenvaltioissa tai joilla on selkeä liityntä muissa jäsenvaltioissa toteutettuihin toimiin ja
 - b) joiden arvioidaan aiheuttavan asianomaisen jäsenvaltion arvonlisäverotuloissa yli 500 000 euron kokonaismenetyksen tai aiheuttavan yhteisön taloudellisille eduille vähintään 100 000 euron vahingon muussa tässä asetuksessa tarkoitetussa tapauksessa. Rahanpesutapauksissa raja-arvo koskee esirikosta.
3. 'Arvonlisäverolainsäädännöllä' tarkoitetaan kaikkia arvonlisäveroon sovellettavia yhteisön säännöksiä sekä niiden noudattamiseksi jäsenvaltioissa annettuja lakeja ja asetuksia.
4. 'Pyynnön esittäneellä viranomaisella' tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, joka esittää avunpyynnön.
5. 'Pyynnön vastaanottaneella viranomaisella' tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, jolle avunpyyntö esitetään.
6. 'Hallinnollisilla selvityksillä' tarkoitetaan kaikkea valvontaa, tarkastuksia ja muita toimia, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tehtäviensä hoidossa selvittääkseen, onko väärinkäytöksiä tehty, ei kuitenkaan sellaisia toimia, jotka on toteutettu oikeusviranomaisen pyynnöstä tai suoralla valtuutuksella.
7. 'Taloudellisilla tiedoilla' tarkoitetaan toimivaltaisten kansallisten yhteysviranomaisten direktiivin 91/308/ETY mukaisesti saamia tietoja epäilyttävistä liiketoimista ja muita tietoja, joiden avulla voidaan jäljittää tässä asetuksessa tarkoitettuihin väärinkäytöksiin liittyviä liiketoimia.
8. 'Toimivaltaisilla viranomaisilla' tarkoitetaan 4 artiklan 1 kohdan mukaisia kansallisia tai yhteisön viranomaisia.

Edellä 2 kohdan b alakohdassa asetettuja raja-arvoja voidaan korottaa 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

4 artikla ***Toimivaltaiset viranomaiset***

1. Tämän asetuksen mukaiseen yhteistyöhön osallistuvat seuraavat toimivaltaiset viranomaiset toimivaltuuksiensa mukaisessa laajuudessa:
 - a) jäsenvaltioiden viranomaiset, jotka
 - i) ovat suoraan vastuussa yhteisön talousarviosta peräisin olevien varojen hallinnosta ja on nimetty toimivaltaisiksi asiaan liittyvässä yhteisön lainsäädännössä tai kansallisessa lainsäädännössä;

- ii) ovat kansallisten hallinto-oikeuden säännösten mukaan vastuussa yhteisön taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten tai muiden laittomien toimien ehkäisemisestä ja torjumisesta;
 - iii) ovat asetuksessa (EY) N:o 1798/2003 mainittuja toimivaltaisia viranomaisia, kyseisen asetuksen mukaisesti nimettyjä keskusyhteystoimistoja ja yhteysviranomaisia, arvonlisäveropetosten tutkintaan valtuutettuja muita verotutkintaviranomaisia tai neuvoston direktiivissä 92/12/ETY¹³ tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia, jos niiden keräämiä tietoja voidaan käyttää todisteina arvonlisäveropetoksesta; tai
 - iv) jäsenvaltiot ovat perustaneet neuvoston päätöksen 2000/642/YOS¹⁴ mukaisesti ”rahanpesun selvittelykeskuksiksi” keräämään ja analysoimaan direktiivin 91/308/ETY mukaisesti saatuja tietoja;
- b) komissio, Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) mukaan luettuna.
2. Jäsenvaltioiden on toteuttava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaistensa kesken niiden toimivaltuuksista ja asemasta riippumatta, sekä toimivaltaisten viranomaisten ja komission välillä.

II OSASTO YHTEISTYÖVELVOITTEET

1 luku Keskinäinen hallinnollinen avunanto ja tietojenvaihto

1 JAKSO PYYNNÖSTÄ ANNETTAVA APU

5 artikla Pyyynnöstä annettava apu

1. Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä avustettava toisiaan väärinkäytösten ehkäisemisessä ja paljastamisessa. Pyyntöön vastaanottaneen viranomaisen on toimitettava tällaisen pyynnön esittäneelle viranomaiselle kaikki tiedot, joilla on merkitystä väärinkäytösten ehkäisemiselle ja paljastamiselle, siinä määrin kuin tietojen toimittaminen on tarpeen pyynnön tarkoituksen ja tämän asetuksen tavoitteiden täyttämiseksi. Toimitettaviin tietoihin kuuluvat tiedot väärinkäytöksen muodostavasta toiminnasta ja taloudelliset tiedot sekä taustalla olevasta toiminnasta että toimintaan osallistuneista luonnollisista tai oikeushenkilöistä.

¹³ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.

¹⁴ EYVL L 271, 24.10.2000, s. 4.

2. Saadakseen pyydetty tiedot pyynnön vastaanottaneen viranomaisen tai hallintoviranomaisen, johon se turvautuu, on toimittava ikään kuin se toimisi omaan lukuunsa tai oman jäsenvaltionsa toisen viranomaisen pyynnöstä.
3. Pyyntö vastaanottaneen viranomaisen on toimitettava hallussaan olevat tai hankkimansa tiedot paljastuneista tai suunnitelluista toimista tai liiketoimista, jotka ovat tai joiden pyynnön esittänyt viranomainen katsoo olevan väärinkäytöksiä, ja tarvittaessa tiedot 6 artiklan nojalla toteutetun erityistarkkailun yhteydessä tehdyistä havainnoista.

Sen on toimitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle kaikki hallussaan olevat tai hankkimansa todistukset, asiakirjat tai asiakirjan oikeaksi todistetut jäljennökset. Alkuperäiset asiakirjat ja muu alkuperäinen aineisto on kuitenkin toimitettava ainoastaan, jos sen jäsenvaltion, jossa pyynnön vastaanottanut viranomainen sijaitsee, voimassa oleva lainsäädäntö ei tätä estä.
4. Avunanto- ja tietojenvaihtopyyntöihin on liitettävä lyhyt selostus pyynnön esittäneen viranomaisen tiedossa olevista tosiseikoista.
5. Jos viranomainen esittää pyynnön viranomaiselle, jolla ei ole toimivaltaa antaa pyydettyä apua, tämä viranomainen toimittaa pyynnön välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.

6 artikla **Erityistarkkailu**

Pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on pidettävä mahdollisuuksien mukaan erityistarkkailussa tai huolehdittava, että sen toiminta-alueella pidetään erityistarkkailussa:

- a) henkilöitä, joiden perustellusti voidaan olettaa tekevän väärinkäytöksiä, ja erityisesti heidän liikkumistaan;
- b) paikkoja, joissa tavaroita varastoidaan tavalla, joka antaa aiheutta epäillä, että ne on tarkoitettu käytettäväksi väärinkäytökseksi katsottavassa toiminnassa;
- c) sellaisten tavaroiden liikkumista, joiden on osoitettu voivan joutua väärinkäytöksen kohteeksi;
- d) kuljetusvälineitä ja liiketoimia, joita perustellusti voidaan olettaa käytettävän väärinkäytöksiin.

7 artikla **Pyynnöstä toteutettavat hallinnolliset selvitykset**

1. Pynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä on pyynnön vastaanottaneen viranomaisen toteutettava hallinnolliset selvitykset toimista, jotka ovat tai joiden pyynnön esittänyt viranomainen katsoo olevan väärinkäytöksiä, tai huolehdittava, että kyseiset selvitykset toteutetaan.

Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen tai hallintoviranomaisen, joka käsittelee asiaa ensiksi mainitun pyynnöstä, on toteutettava hallinnolliset selvitykset ikään kuin se toimisi omaan lukuunsa tai oman jäsenvaltionsa toisen viranomaisen pyynnöstä. Sen on annettava selvityksen tulokset tiedoksi pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

2. Jos pyynnön esittänyt viranomainen ja pyynnön vastaanottanut viranomainen niin sopivat, pyynnön esittäneen viranomaisen nimeämät virkamiehet voivat olla läsnä 1 kohdassa tarkoitetuissa hallinnollisissa selvityksissä. Selvitysten toteuttamisesta huolehtivat kaikissa tapauksissa pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet.

Pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehet eivät saa omasta aloitteestaan ottaa itselleen pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehille annettuja valvontavaltuuksia. Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiesten välityksellä heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin tiloihin ja saada käyttöönsä samat asiakirjat kuin pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehillä, kuitenkin ainoastaan asianomaisia hallinnollisia selvityksiä varten.

3. Jos rikosasiain käsittelyä koskevien kansallisten säännösten mukaan tiettyjä toimia voivat suorittaa ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä erityisesti nimetyt virkamiehet, pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehet eivät saa osallistua tällaisiin toimiin. He eivät ei saa missään tapauksessa osallistua kotietsintään eivätkä rikoslain alaan kuuluvaan henkilöiden muodolliseen kuulusteluun.

8 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa tai virkamatkalla olevien virkamiesten toiminta

Pyynnön esittäneen viranomaisen asianmukaisesti valtuuttamat virkamiehet voivat sen ja pyynnön vastaanottaneen viranomaisen sopimuksesta ja viimeksi mainitun määräämien järjestelyjen mukaisesti saada väärinkäytöksiä koskevia tietoja virastoista, joissa sen jäsenvaltion, jossa pyynnön vastaanottanut viranomainen sijaitsee, hallintoviranomaiset suorittavat tehtäviään.

Kyseisten tietojen on oltava pyynnön esittäneen viranomaisen tarvitsemia tietoja ja niiden on sisällyttävä kyseisen viraston virkamiesten saatavilla oleviin asiakirjoihin.

Pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehille on annettava lupa ottaa jäljennöksiä mainituista asiakirjoista.

9 artikla

Virkamiesten kirjallinen valtuutus

Pyynnön esittäneen viranomaisen virkamiehen, joka on läsnä tai on virkamatkalla toisessa jäsenvaltiossa 7 ja 8 artiklan mukaisesti, on milloin tahansa voitava esittää kirjallinen valtuutus, josta ilmenee hänen henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.

10 artikla
Määräaika avunannolle ja tietojen toimittamiselle

1. Pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on toimitettava 5 ja 7 artiklassa tarkoitetut apu ja tiedot mahdollisimman nopeasti ja viimeistään kuuden viikon kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Jos kuitenkin kyseiset tiedot ovat jo pyynnön vastaanottaneen viranomaisen hallussa, määräaika on neljä viikkoa.
2. Pynnön vastaanottanut ja pyynnön esittänyt viranomainen voivat erityistapauksissa sopia määräajoista, jotka poikkeavat 1 kohdassa säädetyistä.
3. Jos pyynnön vastaanottanut viranomainen ei kykene vastaamaan pyyntöön säädetyssä määräajassa, sen on välittömästi ilmoitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle, miksi se ei voi noudattaa määräaika ja milloin se pystyy toimittamaan vastauksen.

11 artikla
Arvonlisäverotiedot

1. Jotta komissio voi antaa operatiivista ja teknistä apua ja tarvittaessa auttaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia tämän asetuksen 3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen väärinkäytösten paljastamisessa ja tutkimisessa, sille on annettava käyttöoikeus tietoihin, jotka on tallennettu asetuksen (EY) N:o 1798/2003 22 artiklassa tarkoitettuihin jäsenvaltioiden kansallisiin tietokantoihin.

Tätä käyttöoikeutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joihin kuuluvat muun muassa jäsenvaltioiden tietokannoista saatujen tietojen luottamuksellisuutta ja käyttöä sekä tietosuojaa koskevat säännöt, annetaan 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden viranomaisten on annettava komissiolle direktiivin 92/12/ETY mukaisesti kerätyt tiedot, jos niitä voidaan käyttää todisteina 3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista väärinkäytöksistä.

2 JAKSO
OMA-ALOITTEINEN AVUNANTO

12 artikla
Toimia ja liiketoimia koskevien tietojen luovuttaminen

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiten viranomaisten on toimitettava komissiolle ilman eri pyyntöä kaikki olennaiset tiedot liike- tai muista toimista, jotka ovat tai joiden katsotaan olevan väärinkäytöksiä.
2. Komissio analysoi sille toimitettuja tietoja asianmukaisia teknisiä apuvälineitä käyttäen ja toimittaa jäsenvaltioille analyysinsä tulokset osana teknistä ja operatiivista apuaan väärinkäytösten paljastamisessa ja tutkimisessa. Jos komissio

katsoo, että väärinkäytöksiä on tapahtunut yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, se ilmoittaa asiasta kyseisille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltioilla ja komissiolla on velvollisuus toimittaa toisilleen taloudellisia tietoja omasta aloitteestaan riippumatta siitä, onko liiketoimi toteutettu kerralla tai useina toimina, jotka näyttävät liittyvän toisiinsa.
4. Luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat säännöt hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla ***Erityistarkkailu ilman eri pyyntöä***

Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset pitävät sitä aiheellisena yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi väärinkäytöksiltä, niiden on:

- a) järjestettävä 6 artiklassa tarkoitettua erityistarkkailua tai huolehdittava sen järjestämisestä;
- b) toimitettava komissiolle ja tarvittaessa asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki hallussaan olevat tiedot, erityisesti sellaisia toimia koskevat kertomukset ja muut asiakirjat tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset tai otteet, jotka vaikuttavat tai joiden ne katsovat vaikuttavan yhteisön taloudellisiin etuihin.

14 artikla ***Yleisluonteisten tietojen toimittaminen***

1. Jos jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset saavat haltuunsa väärinkäytösten uusia lajeja, keinoja, menetelmiä ja käytäntöjä sekä väärinkäytösten ehkäisemistä ja paljastamista koskevia yleisluonteisia tietoja, joiden avulla voidaan kehittää asianomaisen lainsäädännön aukottomuutta petosten suhteen, niiden on viipymättä toimitettava kyseiset tiedot komissiolle.
2. Komissio toimittaa viipymättä kunkin jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille saamansa tiedot, joiden avulla ne voivat ehkäistä väärinkäytöksiä ja valvoa asianomaisen lainsäädännön soveltamista.

2 luku **Tietojen käyttö**

15 artikla ***Tietojen käyttö todisteena***

Havainnot, todistukset, asiakirjat, tiedot, oikeaksi todistetut jäljennökset ja tietämys, jotka on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle 5, 6, 7 ja 12 artiklassa tarkoitetun avun yhteydessä, on hyväksyttävä todisteiksi minkä tahansa jäsenvaltion hallinnollisessa tai oikeudellisessa menettelyssä samalla tavalla kuin jos ne olisi saatu siinä jäsenvaltiossa, jossa menettely toteutetaan.

16 artikla

Tietojenvaihto

Komissio voi vaihtaa tämän asetuksen tai muiden yhteisön säännösten nojalla saamiensa tietoja muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen ja sen tarkoitusten mukaisesti, jos yhteisön säännökset, joiden nojalla tiedot on saatu, sen sallivat.

17 artikla

Jatkotoimet

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle olennaisista muutoksista tämän asetuksen mukaisesti ilmoitettuihin tietoihin ja toteutettuihin hallinnollisiin selvityksiin ja erityisesti aloitetuista hallinnollisista tai oikeudellisista menettelyistä siinä määrin kuin kansallisen rikosoikeuden säännökset sen sallivat.

18 artikla

Tietojen luottamuksellisuus ja tietosuoja

1. Tämän asetuksen nojalla missä muodossa tahansa toimitetut ja hankitut tiedot kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin, ja niitä koskee sama suoja, joka on annettava vastaaville tiedoille sekä tiedot vastaanottavien jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön että yhteisön toimielimiin ja elimiin sovellettavien vastaavien säännösten mukaisesti.

Tällaisia tietoja ei saa luovuttaa muille kuin yhteisön toimielinten ja elinten henkilöstölle tai jäsenvaltioissa toimiville henkilöille tai viranomaisille, jotka tarvitsevat niitä tehtäviensä hoitamiseksi, eikä niitä saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin varmistamaan yhteisön taloudellisten etujen tehokas suojaaminen kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Komission ja jäsenvaltioiden on huolehdittava käsitellessään henkilötietoja tämän asetuksen mukaisesti siitä, että noudatetaan tietosuojaa koskevia yhteisön säännöksiä ja kansallisia säännöksiä, erityisesti niitä, joista säädetään direktiivissä 95/46/EY ja soveltuvissa tapauksissa asetuksessa (EY) N:o 45/2001.

Ennen 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 12 artiklan 4 kohdassa ja 21 artiklassa säädettyjen täytäntöönpanosääntöjen antamista on kuultava Euroopan tietosuojavaltuutettua.

19 artikla

Suhteet kolmansiin maihin

1. Jäsenvaltion tai komission kolmannelta maasta saamat tiedot, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, on toimitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai komissiolle, jos niistä voi olla apua väärinkäytösten ehkäisemisessä tai torjumisessa.

2. Jos asianomainen kolmas maa on oikeudellisesti sitoutunut antamaan tarvittavaa apua todisteiden keräämisessä sellaisten toimien sääntöjenvastaisesta luonteesta, joiden voidaan katsoa olevan väärinkäytöksiä, tämän asetuksen mukaisesti hankitut tiedot voidaan toimittaa kyseiselle kolmannelle maalle osana yhteensovitettua toimintaa tiedot antavien toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella, noudattaen näiden kansallisia tietosuojasäännöksiä, direktiivin 95/46/EY 25 ja 26 artiklaa sekä soveltuviissa tapauksissa asetuksen (EY) N:o 45/2001 9 artiklaa.

20 artikla
Komission riskianalyysit

Komissio voi käyttää kaikkia jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti toimittamia yleisluonteisia tai operatiivisia tietoja laatiakseen asianmukaista tietotekniikkatukea käyttäen sekä strategisia että taktisia riskinarviointeja, jotka johtavat tiedonhankintaan perustuvien kertomusten ja varoitusten antamiseen todettujen uhkien tiedostamiseksi ja lisäävät näin toimivaltaisten kansallisten viranomaisten sekä komission toimivaltansa rajoissa toteuttamien operatiivisten vastatoimien tehokkuutta.

III OSASTO
LOPPUSÄÄNNÖKSET

21 artikla
Täytäntöönpanosäännöt

Yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt II osaston 1 luvussa säädetyistä keskinäisestä avunannosta ja tietojenvaihdosta hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen seikkojen lisäksi erityisesti:

- a) 3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja väärinkäytöksiä;
- b) 3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuja väärinkäytöksiä;
- c) väärinkäytöksiä rakennerahastojen alalla.

22 artikla
Komitea

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 515/97 43 artiklalla perustettu komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

23 artikla **Arviointikertomus**

Komissio antaa Euroopan parlamentille, tilintarkastustuomioistuimelle ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta kolmen vuoden välein tämän asetuksen voimaantulosta.

24 artikla **Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä [...]

Euroopan parlamentin puolesta
Puheenjohtaja
[...]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
[...]

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Anti-fraud

Activities: Mutual administrative cooperation and exchange of information

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE FOR THE PROTECTION OF THE FINANCIAL INTERESTS OF THE COMMUNITY AGAINST FRAUD AND ANY OTHER ILLEGAL ACTIVITIES

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

24.0106 (fight against fraud)

2. OVERALL FIGURES:

2.1. Total allocation for action (Part B): EUR million for commitment: -

2.2. Period of application: From entering into force on.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)* - **(not applicable see point 5.1.1)**

EUR million *(to three decimal places)*

	Year [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

- (c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure
(see points 7.2 and 7.3)

Commitments/ payments	1.851	1.851	1.751	1.751	1.751,	1.751	
--------------------------	-------	-------	-------	-------	--------	-------	--

(The first two years include each an amount of EUR 100 000 for the development of information systems for internal use of the Commission, see point 7.3)

TOTAL a+b+c							
Commitments	1.851	1.851	1.751	1.751	1.751	1.751	
Payments	1.851	1.851	1.751	1.751	1.751	1.751	

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

[X] Proposal is compatible with existing financial programming.

2.5. Financial impact on revenue:

[X] Proposal has no financial implications (involves technical aspects regarding implementation of a measure)

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure			EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
Non-comp	Non-diff	NO	NO	NO	5

4. LEGAL BASIS

Article 280(4) of the EC Treaty.

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The initiative for a regulation on the basis of article 280 of the EC Treaty concerns a framework dedicated to administrative mutual assistance necessary to strengthen the protection of the financial interests of the Community.

For the purpose of the protection of the financial interests of the Community the Member States and the Commission shall assist each other and exchange information in particular in the field of money laundering of the proceeds of EC fraud, of fraud

on VAT and any other illegal activities detrimental to the Community's financial interests in particular those in the field of structural funds.

Background

Fraud and any other illegal activities affecting the financial interests of the Community warrant a more comprehensive framework for administrative cooperation between Member States authorities and with the Commission. This is reflected by the Commission's firm commitment to the fight against fraud in order to protect the Community's financial interests which is clearly demonstrated in its Communication, adopted on 28 June 2000, on an overall strategic approach for the protection of the Community's financial interests and the fight against fraud¹. This approach underlines the importance of an overall anti-fraud legislative policy by following a horizontal and cross-pillar legislative approach. This legislative policy must be given concrete expression with the drawing up of specific rules, in particular for information exchanges, and close and regular cooperation between the Member States and between the latter and the Commission.

On the basis of this legislative policy the Commission mentions in its working programme for 2003 the preparation of a proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing a cooperation mechanism between the competent authorities of the member States and the Commission in order to ensure the protection of the Community's financial interests against illegal activities including matters such as VAT fraud, money laundering and other financial transactions in relation to the proceeds of EC fraud as well as any other illegal activities detrimental to the Community's financial interests in particular concerning fraud concerning structural funds.

The Commission has reiterated in its Communication containing an Action Plan for 2001-2003², the importance of reinforcing cooperation to prevent money laundering of proceeds from fraud and any other illegal activities detrimental to the Community's financial interests and VAT fraud in order to be able to realise an effective action against organised crime, particularly economic and financial crime (including fraud and money laundering). To combat this type of crime, the European Union should take co-ordinated action and have a strategy of cooperation and mutual information between all public partners in addition to existing programmes as *Fiscalis* in the sector of VAT.

¹ Communication from the Commission, Protection of the Communities' financial interests, The fight against fraud - For an overall strategic approach, COM(2000) 358 final. See especially paragraph 1 and 1.2.2 of this communication. The Council (ECOFIN) adopted this communication on 17 July 2000 and the European Parliament, which approved the guidelines. The Parliament approved the guidelines presented in its Resolution of 13 December 2000.

² Adopted by the Commission on 23 May 2001, COM(2001) 254 final. See especially paragraph 2.2.1.

5.1.2. *Measures taken in connection with ex ante evaluation* NOT APPLICABLE

5.1.3. *Measures taken following ex post evaluation* NOT APPLICABLE

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

NOT APPLICABLE: see point 5.1.1.

5.3. Methods of implementation

NOT APPLICABLE: see point 5.1.1.

6. FINANCIAL IMPACT

NOT APPLICABLE: SEE POINT 5.1.1.

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

(The method of calculating the total amounts set out in the table below must be explained by the breakdown in Table 6.2.)

6.1.1. Financial intervention

Commitments (in EUR million to three decimal places)

Breakdown	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Action 1							
Action 2							
etc.							
TOTAL							

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. years]	Total
1) Technical and administrative assistance							
a) Technical assistance							

b) Other technical and administrative assistance: - intra muros: - extra muros: <i>of which for construction and maintenance of computerised management systems</i>							
Subtotal 1							
2) Support expenditure							
a) Studies							
b) Meetings of experts							
c) Information and publications							
Subtotal 2							
TOTAL							

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	2 (1 already occupied) 2 (1 already occupied) 1	2 (1 already occupied) 3 (1/2 - 1 already occupied) 1	11	<i>Coordination of investigations and intelligence work in the field of fraud in particular on VAT and structural funds and money laundering of proceeds of fraud detrimental to the Community's financial interests.</i>
Other human resources			4 END	4	Coordination of investigations in the field of VAT, structural funds and money laundering of proceeds of fraud detrimental to the Community's financial interests.
Total		5	10	15	

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (EUR)	Method of calculation *
Officials	1 188 000	11 x EUR 108 000
Temporary staff		
Other human resources (specify budget line)	173 340	4 (END) x EUR 43 335
Total	1 361 340	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount EUR	Method of calculation
Overall allocation (Title A7)		
Overall allocation 24.0106 (fight against fraud)		
A3.010211 Other management expenditure (missions)	117 000	13 (operational and intelligence staff) x missions per year x 1.500 (average costs of Anti-fraud—missions)
	60 000	2 x (each year) a meeting of the Committee (30.000 costs per meeting) ³
A3.0201 Control, studies, analysis and activities specific to the European anti-fraud office	208 000	13 (operational and intelligence staff) x 2 (average No. of investigation coordination meetings) x 8,000 (average costs of such a meeting)
Total per year	385 000	

³ Where multidisciplinary (e.g. Customs and VAT) issues are discussed by the Committee envisaged by this Regulation, the travel costs of two delegates per Member State will be reimbursed by the Commission.

A3.0103 Buildings and related expenditure of policy area	EUR 100 000	Two information systems have to be developed: one for VAT and one for money laundering. The development of each system entails the following costs: system specification: EUR 25 000 development: EUR 35 000 tests: EUR 10 000 user manuals and training: EUR 15 000 installations: EUR 15 000 total (1): EUR 100 000 Total:2 systems: EUR 200 000 cost to be spread over two years
A3 01 60 Documentation and library expenditure	5 000	special library, documentation and purchase of books, subscription to specialised periodicals
Total	1 851 340	

The amounts are total expenditure for twelve months.

¹ Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	EUR 1 851 340 (year 1 and 2) EUR 1 751 340 (from year 3)
II.	Duration of action	does not apply
III.	Total cost of action (I x II)	does not apply

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee shall adopt an implementing regulation following the comitology procedure in order to determine the relevant implementing modalities of mutual

assistance and exchange of information in specific areas covered by the proposed regulation.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

Every three years after the date of entry into force of the regulation, the Commission shall report to the European Parliament, the Court of Auditors and the Council on the application of the measures provided for in the regulation.

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NOT APPLICABLE.